

เศรษฐศาสตร์ระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ: หนึ่งในมาตรการจัดการพื้นที่คุ้มครองแนวใหม่ของไทย

นางปิยะทิพย์ เอี้ยวพานิช

GIZ, ECO-BEST

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖

การประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง

ทิศทางการจัดการอุทยานแห่งชาติแนวใหม่

ณ โรงแรมรามารการ์เด็นท์ กรุงเทพฯ

กระบวนการทัศน์ต่อพื้นที่คุ้มครองที่เปลี่ยนไป (Adrian Phillips, ๒๐๐๓)

ประเด็น	มุมมองเดิม	มุมมองใหม่
วัตถุประสงค์ (Objectives)	- จัดตั้งเพื่อการอนุรักษ์ - เหตุผลหลักเพื่อปกป้องสัตว์ป่าและพืชพันธุ์ที่นำทิ้ง - ถูกจัดการเพื่อนักท่องเที่ยว - คุณค่าแห่งการเป็นแหล่งสงบทางธรรมชาติ - เป็นเรื่องงานป้องกัน	- เพื่อสังคมและเศรษฐกิจด้วย - เหตุผลทางวิทยาศาสตร์ เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม - คำนึงถึงการจัดการร่วมกับชุมชนมากขึ้น - คุณค่าทางวัฒนธรรมนับรวม เป็นแหล่งสงบด้วย - รวมงานบำรุงและฟื้นฟูระบบนิเวศด้วย
การบริหารรัฐกิจ (Governance)	จัดการโดยภาครัฐส่วนกลาง	จัดการโดยพันธมิตรหลายฝ่าย
ผู้คนในท้องถิ่น (Local people)	- ถูกวางแผนและจัดการแบบต่อสู้กับประชาชน - ถูกจัดการโดยไม่คำนึงถึงความเห็นของท้องถิ่น	- ดำเนินงานกับ เพื่อ และ (บางกรณี) โดยคนท้องถิ่น - เพื่อสนองตอบความต้องการและจำเป็นของคนท้องถิ่น
บริบทภาพรวม (Wider context)	- ถูกพัฒนาไปอย่างแยกส่วนกับภาพรวม - เป็นการจัดการแบบเกาะกลางน้ำ	- ถูกวางแผนให้เป็นส่วนหนึ่งของระบบพัฒนาระดับชาติ ภูมิภาค และโลก - พัฒนาเสมือนเป็นเครือข่าย (เขตเข้มข้น เขตกันชน และมีแนวเชื่อมต่อ)
มุมมอง (Perceptions)	- เป็นสมบัติของชาติ - เป็นข้อกังวลระดับชาติเท่านั้น	- เป็นสมบัติของชุมชนด้วย - เป็นข้อกังวลของโลกด้วย
วิทยาการจัดการ (Management techniques)	- การจัดการที่สนองตอบช่วงเวลาอนาคตที่สั้น - จัดการในแบบราชการ-วิชาการ (technocratic)	- จัดการเพื่อรองรับการปรับตัวในระยะยาวไกล - จัดการด้วยข้อคิดเชิงการเมือง
แหล่งทุน (Finance)	ได้จากเงินภาษี	ได้จากหลากหลายแหล่งทุน
ทักษะเพื่อการจัดการ (Management skills)	จัดการโดยนักวิทยาศาสตร์และนักธรรมชาติวิทยา	จัดการโดยปัจเจกชนที่มีหลากหลายทักษะ

http://data.iucn.org/dbtw-wpd/html/BP10-guidelines_for_management_pas/table1.html

ข้อกังวลต่อกระบวนการทัศน์ใหม่ (Adrian Phillips, ๒๐๐๓)

- การกระจายอำนาจออกจากส่วนกลางทำให้พื้นที่คุ้มครองถูกแยกส่วนไปอย่างไม่มีโชคช่วย (เช่น Gunung Leuser, Indonesia ซึ่งกรมที่จารึกาตาช่วยสู้กับการเมืองท้องถิ่นไม่ได้เลย)
 - การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้-เสียมีความสำคัญ แต่ต้องใช้เวลาและทรัพยากรสูงมาก ทำให้หน่วยงานต้องเริ่มต้นตัวเป็นเกลียว บางครั้งเกิด “อัมพาตแห่งการวิเคราะห์ – analysis paralysis” และ “ความเหนื่อยล้าของผู้ได้-ผู้เสีย – stakeholder fatigue”
- ต้องไม่ไร้เดียงสาว่า ชุมชนไม่ทั้งหมดมีเจตนารมณ์และมีความสามารถที่จะช่วยการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนด้วยความจริงจัง
- เรากระตือรือร้นต่อการอนุรักษ์โดยภาคประชาชน แล้วเรากำลังจะนำความสำเร็จของการจัดการพื้นที่แบบห้ามอย่างเข้มข้นในอดีตให้ตกอยู่ในภาวะอันตรายหรือไม่
 - การทำหน้าที่ “ผู้จัดการพื้นที่คุ้มครอง” กำลังตกอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถทำได้แล้ว เพราะกระแสเรียกร้องจากผู้ได้-เสียให้ เราต้องมีความสามารถที่จะทำงาน เชี่ยวชาญ และร่วมรับผิดชอบกับการพัฒนาที่อยู่นอกเขตและพึงพิงพื้นที่ของเรา

ความจริง คือ ไม่มีคำตอบที่ใครจะคิดออกได้ง่ายๆ ในการเผชิญภาวะเช่นนี้..แต่เราต้องยอมรับว่า นี่คือ... ผลลัพธ์แห่งวิวัฒนาการของการจัดการพื้นที่คุ้มครองที่เกิดขึ้นจริงและเป็นปัจจุบัน (เราจึงต้องร่วมกันเผชิญกับความยากและซับซ้อนเหล่านี้อย่างชาญฉลาดและสุขุม)

ข้อเสนอ คือ จัดตั้งพื้นที่คุ้มครองโดยชุมชน พื้นที่คุ้มครองเฉพาะนิเวศ และจัดการแบบเครือข่าย

ลองมาทบทวนกันก่อน ..

๑. ระบบนิเวศหมายถึงอะไร?

๒. ความหลากหลายทางชีวภาพหมายถึงอะไร?

ก) ระบบนิเวศ เป็นส่วนหนึ่งของ ความหลากหลายทางชีวภาพ

ข) ความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นส่วนหนึ่งของ ระบบนิเวศ

๓. ใครคิดว่า ข้อ ก) ถูก

๔. ใครคิดว่า ข้อ ข) ถูก

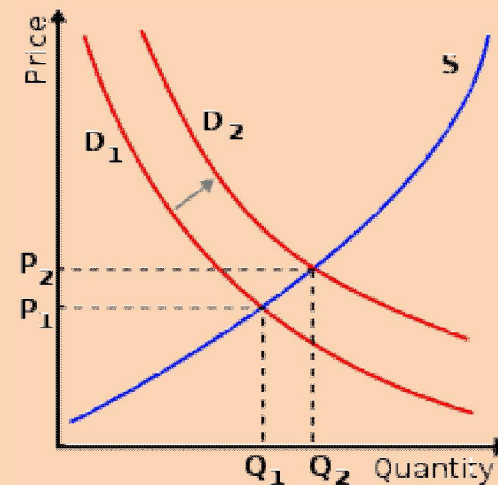
๕. เศรษฐศาสตร์ หมายถึงอะไร?

เศรษฐศาสตร์ (Economics)

- เป็นวิชาทางสังคมศาสตร์ที่ศึกษาการผลิต การบริโภค การกระจายสินค้า การค้า และการบริโภคสินค้าและบริการ (เรย์มอนด์ บาร์, นักเศรษฐศาสตร์และนักการเมือง)
- คือ ศาสตร์แห่งการจัดการทรัพยากรอันมีจำกัด
- พิจารณาถึงรูปแบบที่พฤติกรรมมนุษย์ได้เลือกในการบริหารทรัพยากรเหล่านี้
- วิเคราะห์และอธิบายวิธีที่บุคคลหรือบริษัททำการจัดสรรทรัพยากรอันจำกัดเพื่อตอบสนองความต้องการมากมายและไม่จำกัด

เศรษฐศาสตร์จุลภาค (Micro-economics)

- ตลาด (ผู้ผลิต ผู้ขาย ผู้ซื้อ)
- การผลิต ต้นทุนและประสิทธิภาพ
- ความชำนาญเฉพาะ
- อุปสงค์และอุปทาน และระดับราคา
- ความล้มเหลวของตลาด

ที่มา: Wikipedia <http://th.wikipedia.org/wiki> downloaded ๐๙ มิถุนายน ๒๕๕๖

เศรษฐศาสตร์ป่าไม้ (ประคอง อินทร์จันทร์)

ดร. ประคอง อินทร์จันทร์ หนังสือ “เศรษฐศาสตร์ป่าไม้ (๒๕๑๔)” และ “การประเมินค่าป่าไม้ (๒๕๒๓)” กล่าวว่า เศรษฐศาสตร์ป่าไม้ คือ

- การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสังคมมนุษย์กับป่าไม้
- เป็นศาสตร์ที่เกี่ยวกับการบริโภค มากกว่าการผลิต

เศรษฐศาสตร์ หมายถึง

- การศึกษาถึงความพยายามของมนุษย์ในการให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ เพื่อบำบัดความพอใจของเขา
- วิทยาศาสตร์ทางสังคม ซึ่งกล่าวถึง การจัดการทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่อย่างจำกัดไปบำบัดความต้องการของมนุษย์ที่มีไม่จำกัด
- การจัดระบบธุรกิจเกี่ยวกับการบริโภคและการผลิต

สรุปเศรษฐศาสตร์ เป็นการศึกษถึงความพยายามของมนุษย์ที่จะใช้ความสามารถของตนในด้านต่างๆ เพื่อเปลี่ยนทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นสินค้าและบริการ นำทรัพยากรเหล่านั้นทั้งที่เป็นวัตถุดิบและเปลี่ยนแปลงใหม่ แล้วก็ตามจ่ายแจกออกไปสู่ผู้บริโภค (จึงเกี่ยวข้องกับ ๒ หลัก คือ การผลิตและการบริโภค)

จากภาพเหล่านี้ ท่านคิดว่า

๑. ใคร คือ ผู้บริโภคหรือลูกค้าที่ต้องการซื้อบริการให้ป่าไม้และสัตว์ป่าในธรรมชาติอยู่ได้อย่างปลอดภัย?

๒. ใคร คือ ผู้ขายสินค้าและบริการให้ป่าไม้และสัตว์ป่าอยู่ในป่าธรรมชาติได้?

๓. ใคร คือ ผู้ผลิตให้ป่าไม้และสัตว์ป่าอยู่ในป่าธรรมชาติได้?

๔. ใคร คือ คนกำหนดราคาของบริการระบบนิเวศ จากป่าไม้หรือสัตว์ป่าที่มีชีวิตอยู่ในป่า?

๕. ท่าน ในนามเจ้าหน้าที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีบทบาทอะไรในตลาดนี้?

ลองตอบคำถามทั้ง ๕ ข้อ (เวลา ๒ นาที)

คำถาม	คำตอบ
๑. ใคร คือ ผู้บริโภคหรือลูกค้า ที่ต้องการซื้อบริการให้ป่าไม้และสัตว์ป่าในธรรมชาติอยู่ได้อย่างปลอดภัย?	
๒. ใคร คือ ผู้ขายสินค้าและบริการให้ป่าไม้และสัตว์ป่าอยู่ในป่าธรรมชาติได้?	
๓. ใคร คือ ผู้ผลิตให้ป่าไม้และสัตว์ป่าอยู่ในป่าธรรมชาติได้?	
๔. ใคร คือ คนกำหนดราคาของบริการระบบนิเวศ จากป่าไม้หรือสัตว์ป่าที่มีชีวิตอยู่ในป่า?	
๕. ท่าน ในนามเจ้าหน้าที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีบทบาทอะไรในตลาดนี้?	

หลักเบื้องต้นด้านเศรษฐศาสตร์ที่เราควรทราบ

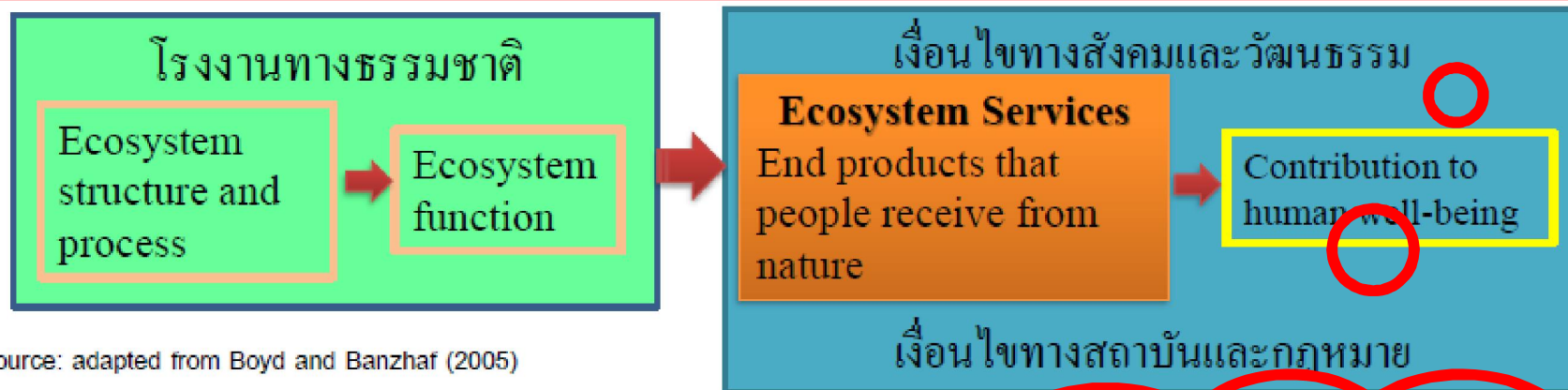
ราคา $\neq$ มูลค่า $\neq$ คุณค่า

- สิ่งที่นักจัดการพื้นที่คุ้มครองบอกว่า “มีคุณค่า” แต่สิ่งนั้นๆ อาจไม่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ
- หากบรรทัดฐานของสังคมนั้นๆ..ไม่ประสงค์ให้นำมาเป็นสินค้าและบริการ แม้ว่าสินค้าหรือบริการนั้นๆ จะมีการซื้อขายกันในตลาด เช่น ยาเสพติด นักเศรษฐศาสตร์จะไม่ถือว่า สิ่งนั้นๆ มีมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์
- มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมนุษย์หรือสังคมในเวลาและบริบทนั้นๆ เห็นถึงคุณค่าและมีการนำสิ่งนั้นๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินวิถีชีวิต
- ผู้บริโภคเป็นผู้กำหนดราคาและมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของสินค้าและบริการใดๆ โดยจะมูลค่าและราคาจะมีค่าแปรผันไปตามบริบทของผู้บริโภคนั้นๆ ซึ่งสะท้อนความพึงพอใจของเขา ณ เวลาและบริบทหนึ่งๆ ความแตกต่างกันของภูมิหลัง ความคาดหวัง วัฒนธรรม รวมถึงภูมิหลังของความรู้หรือความรู้สึกว่า สินค้าและบริการขาดแคลน หาง่าย-ยาก มีมาก-น้อย ด้วย
- การประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ คือ **Economic Valuation** ไม่ใช่คำว่า Evaluation

ความสัมพันธ์ของระบบนิเวศและความเป็นอยู่ของมนุษย์

บริการของระบบนิเวศ คุณประโยชน์ที่มนุษย์ได้จากธรรมชาติ

Source: adapted from Boyd and Banzhaf (2005)

การย่อยสลาย → ธาตุอาหารในดินเพิ่มขึ้น → การเพิ่มขึ้นของผลผลิตเกษตร
 ฝั่งแมลงที่เพิ่มขึ้น → การผสมเกสรที่ดีขึ้น → การเพิ่มขึ้นของผลผลิตเกษตร
 ภัยพิบัติน้ำท่วม → น้ำจืดไหลลงสู่ทะเล → การลดลงของผลผลิตประมง การท่องเที่ยวลดลง
 พืชคลุมดินลดลง → ดินชะล้างพังทลาย สูญเสียธาตุอาหาร → การลดลงของผลผลิตเกษตร คุณภาพน้ำดื่ม น้ำใช้ลดลง

Enhancing the Economics of Biodiversity and
Ecosystem Services in Thailand / South-East Asia
(ECO-BEST)

ความท้าทายในการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของ ประโยชน์ทางอ้อมจากระบบนิเวศ

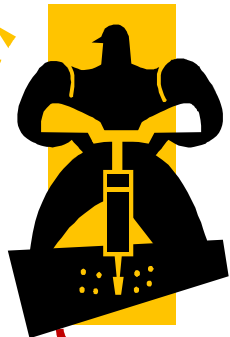
- ประโยชน์ทางอ้อมในปัจจุบัน**ไม่มีราคา**
และไม่มีตลาดที่ชัดเจน
- ดังนั้น จึงไม่สามารถนำเข้าสู่
กระบวนการของกลไกตลาดที่มีอยู่ใน
ปัจจุบันได้ ต้องสร้างหรือค้นหากลไก
ใหม่ขึ้น

ความไม่สมดุลของภาระต้นทุนและผลประโยชน์ ในการอนุรักษ์ระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ

ผู้ถือครอง/ใช้ประโยชน์
ที่ดินในท้องถิ่น

หน่วยงานบริหารพื้นที่
คุ้มครองระบบนิเวศ

ขาดแรงจูงใจทางเศรษฐกิจเพื่อ
คงไว้ซึ่งบริการระบบนิเวศ

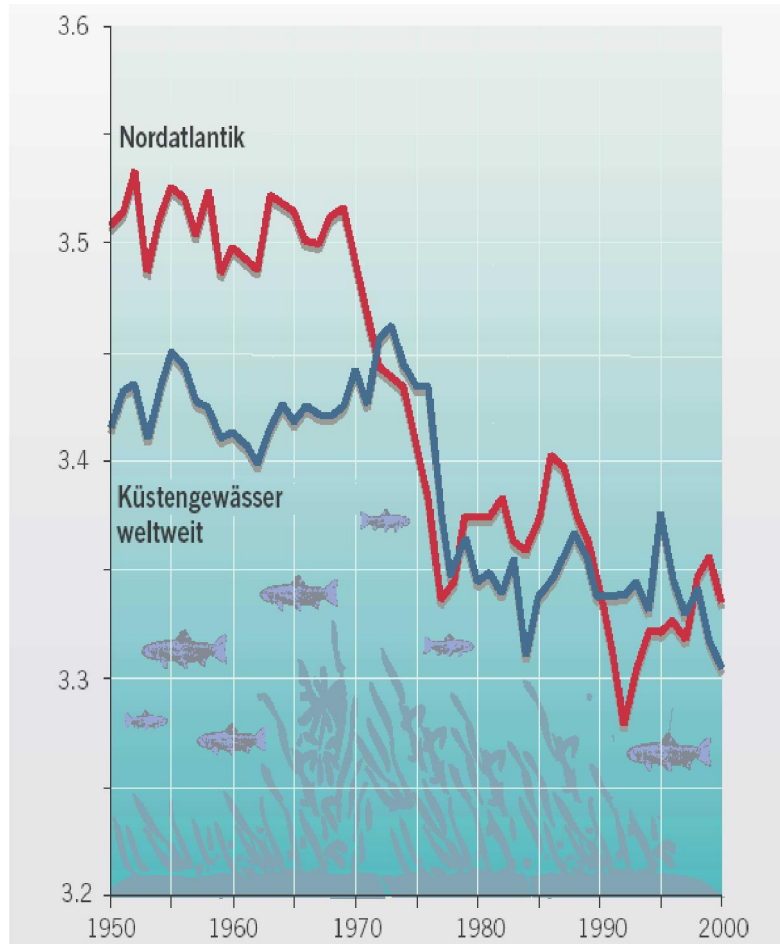
งบประมาณในการรักษาไว้ซึ่งบริการ
ระบบนิเวศไม่เพียงพอ

เศรษฐศาสตร์ระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ
The Economics of Ecosystems and Biodiversity
(TEEB)

TEEB บ่งชี้ค่าความเสียหายทางเศรษฐกิจ จากการสูญเสียระบบนิเวศ

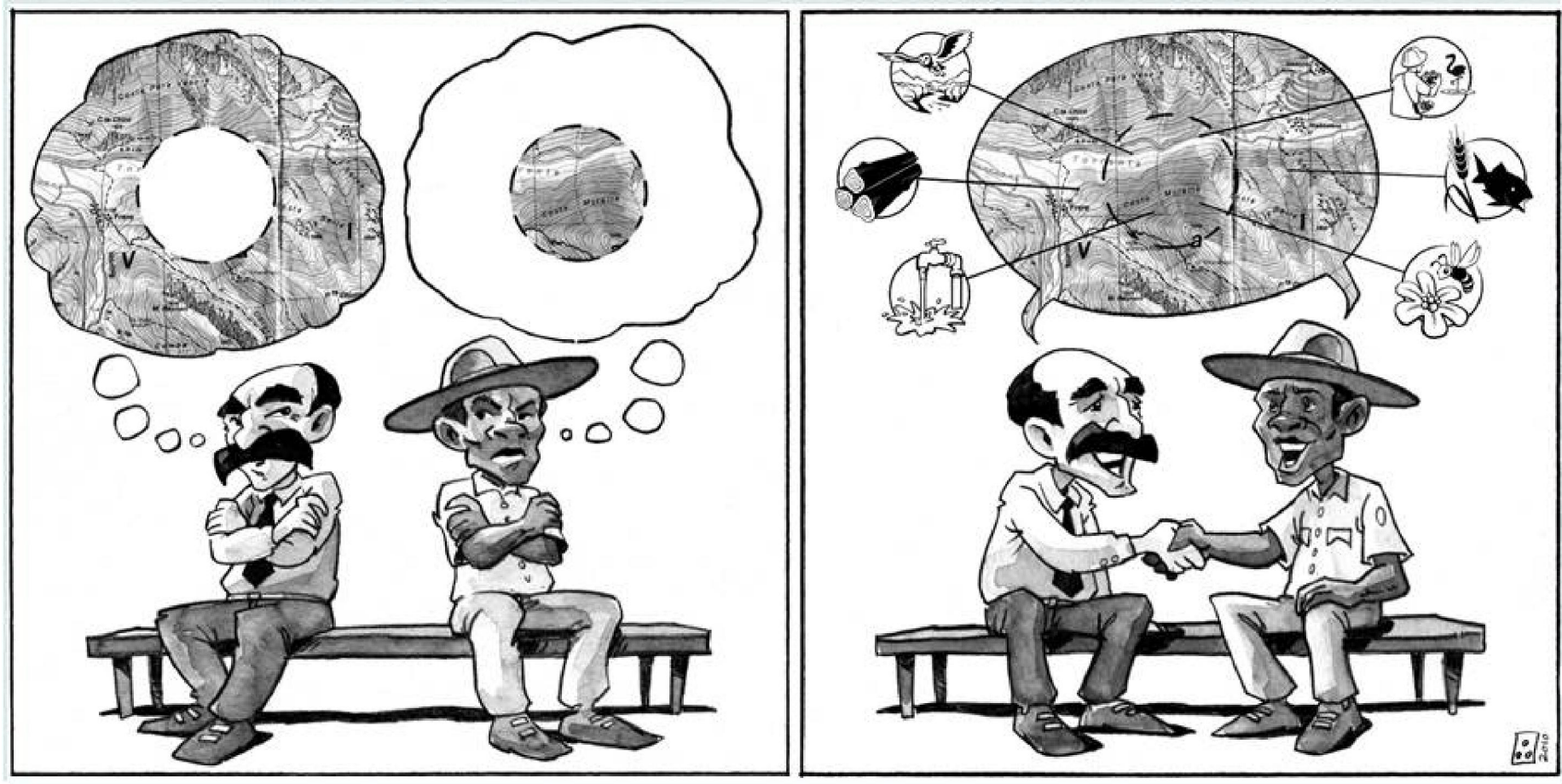

50% ของทรัพยากรประมงทั่วโลกถูก
ใช้ไปแล้ว และ 25% เป็นการใช้อย่าง
เกินกำลังผลิตแล้ว

สาเหตุหลักของความสูญเสีย
ดังกล่าวมาจาก...*มาตรการช่วยเหลือ
ที่เป็น Harmful subsidy*

Source: Pauly und Watson 2005, MA

TEEB กับการจัดการพื้นที่คุ้มครอง

Looking at ecosystem services helps local authorities and conservation managers to see the interdependency between a protected area and surrounding land

Enhancing the Economics of Biodiversity and
Ecosystem Services in Thailand / South-East Asia
(ECO-BEST)

Source: TEEB for Local and Regional Policy Maker (Ch 7), Image by Jan Sasse for TEEB

Ecosystem Services

Provisioning services

Regulating Services

Cultural and Social Services

Habitats or Supporting Services

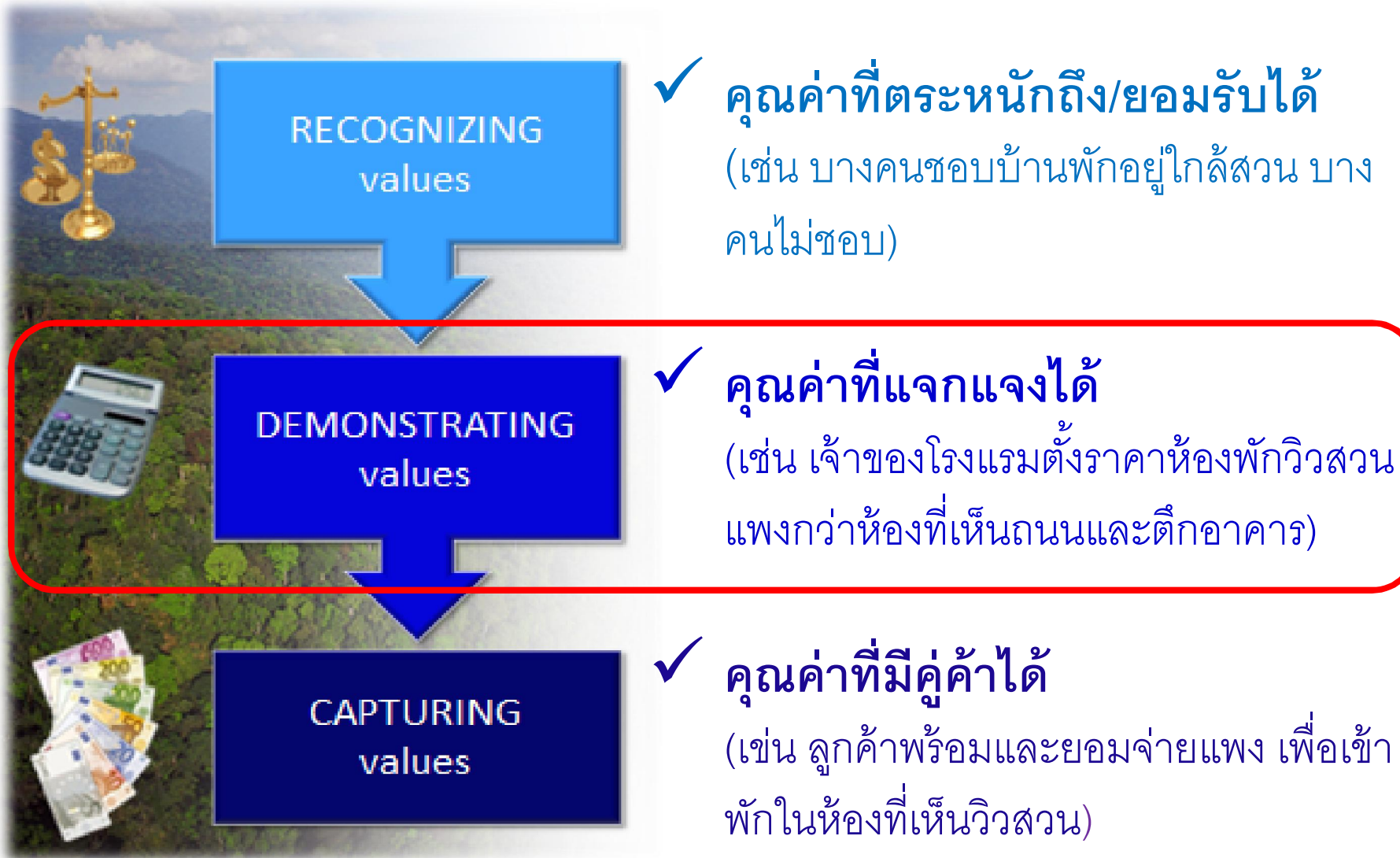

From: TEEB for Local and Regional Policy Makers (2010)

Enhancing the Economics of Biodiversity and
Ecosystem Services in Thailand / South-East Asia
(ECO-BEST)

หลักคิดของ TEEB

ข้อสรุปของ TEEB บริบทการบริหารท้องถิ่น

ท้องถิ่นยังให้ความสำคัญกับ ปัญหาการให้บริการแก่ลูกบ้าน แรงบีบทางการเมือง หรือขาดแคลนงบประมาณ เห็นว่าปัญหาสิ่งแวดล้อม เป็นเรื่อง ไกลตัว ไร้ทีหลัง ไม่เป็นไร

สาเหตุเพราะ

- ✓ เน้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยละเลยทุนธรรมชาติที่เกื้อกูลการกินดีอยู่ดีของผู้คน
- ✓ บริการจากธรรมชาติมักเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น — เข้าใจยาก
- ✓ แข่งขันกันเข้าใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ (อิทธิพลมากกว่า..ได้มากกว่า)
- ✓ ผลลัพธ์ของความไม่สมดุลของธรรมชาติ ไม่เกิดขึ้นในทันที
- ✓ เหตุและผลที่เกิดกับกลไกธรรมชาติเข้าใจยาก คาดเดาไม่ได้ และข้อมูลไม่พอ
- ✓ ประโยชน์ส่วนตนเห็นผลง่าย ชัด เร็ว แต่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นเสมือนของฟรี-ได้เปล่า
วัดค่ายาก ไม่ต้องลงทุน (เช่น ป้องกันดินถล่ม การมีน้ำสม่ำเสมอ ฝนฟ้าอากาศที่ดี)
- ✓ กระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับระบบนิเวศและธรรมชาติ มักถูกแยกส่วนและท้องถิ่นมี
ข้อจำกัดเรื่องบุคลากรและเงิน

อ้างอิง TEEB for Local and Regional Policy Makers (2010)

Enhancing the Economics of Biodiversity and
Ecosystem Services in Thailand / South-East Asia
(ECO-BEST)

ความจริงที่ต้องคำนึงของบริการนิเวศ

ระบบนิเวศหนึ่ง
ให้ประโยชน์
หลายด้าน

(Ecosystem provide
multiple Services)

การมุ่งเพิ่ม
ผลผลิตด้านหนึ่ง
ด้านเดียว จะ
กระทบให้บริการ
อื่นๆ เสื่อมลง

(Enhancing
production often
Reduces other
services)

เมื่อเลยจุดรับได้
... บริการนิเวศจะ
เปลี่ยนจากหน้า
มือเป็นหลังมือ

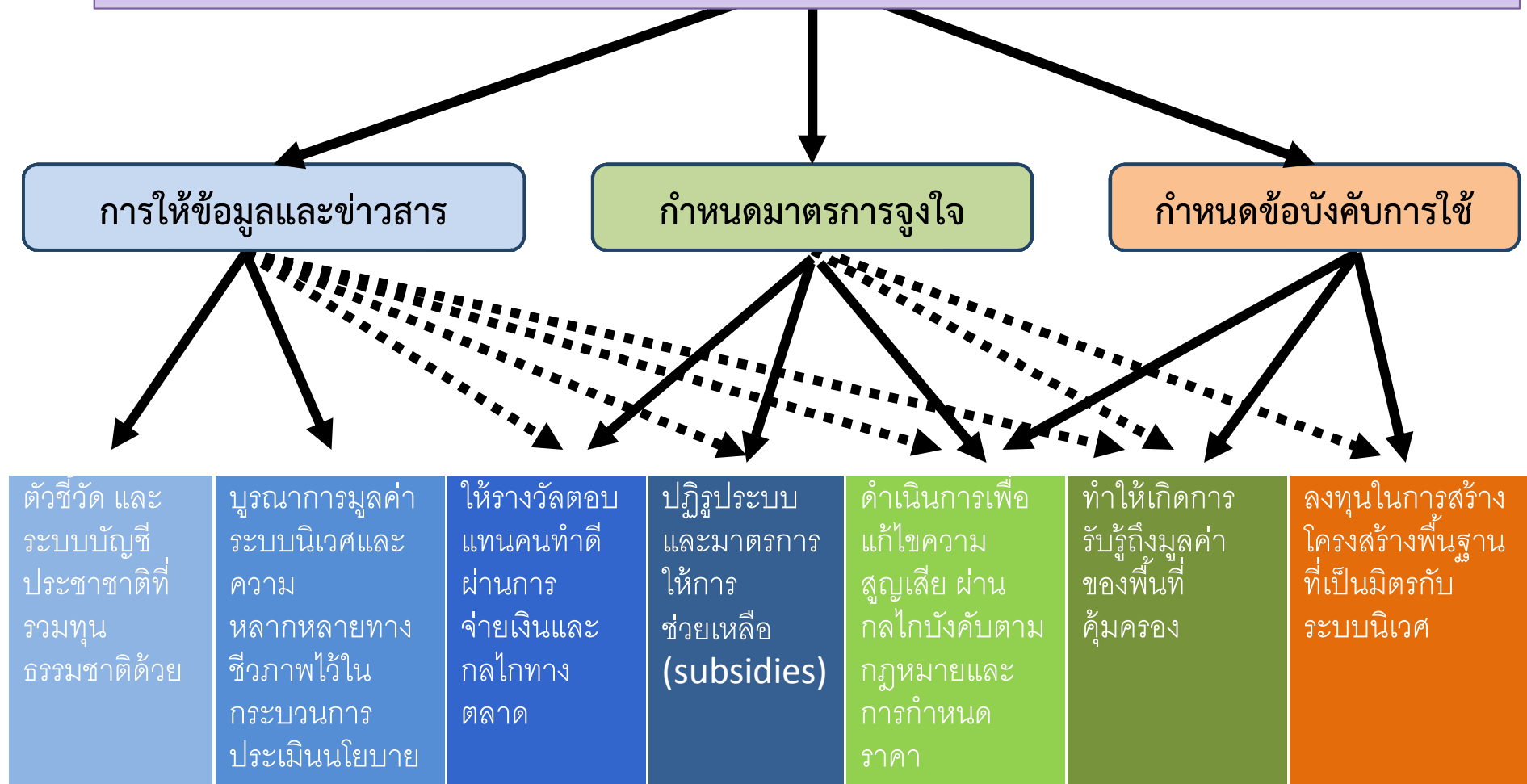
(When ecosystems
reach tipping points,
their services can
change
dramatically)

ใครได้ ใครเสีย...
การอนุรักษ์มักทำ
ให้เกิดภาวะที่
ท้องถิ่นต้องแบก
ภาระ เพื่อ
ประโยชน์ของ
คนทั่วโลก

(Who is affected?
Local Costs, Global
Benefits)

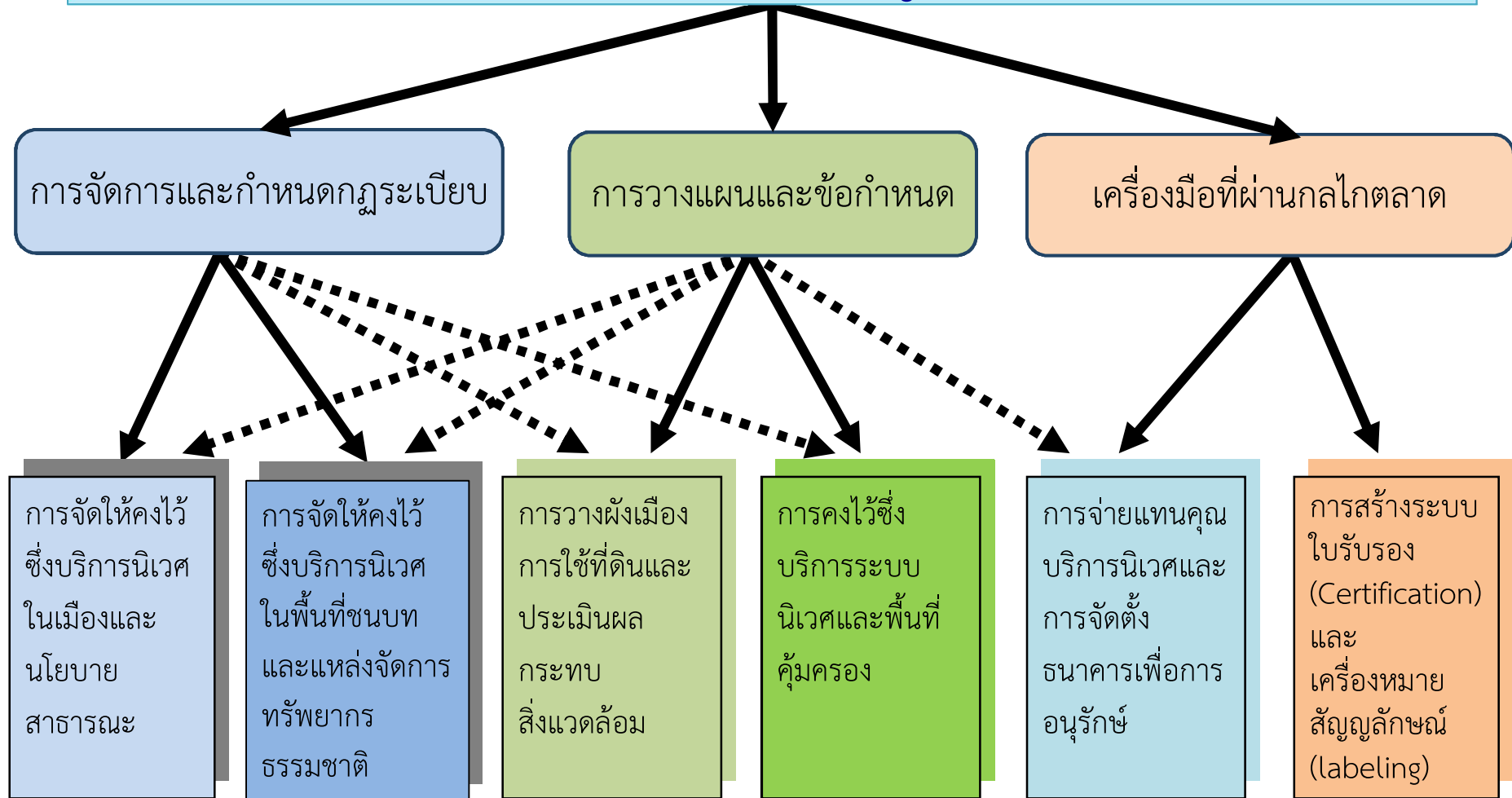
อ้างอิงจาก TEEB for Local and Regional Policy Makers (2010)

ภาพรวมทางเลือกของนโยบายมาตรการเศรษฐกิจศาสตร์ ในระดับชาติหรือระหว่างประเทศ

TEEB for Policy Makers 2009

ภาพรวมของทางเลือกของมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ ในระดับท้องถิ่นและภูมิภาค

TEEB for Local & Regional Policy Makers, 2010

เครื่องมือเศรษฐศาสตร์ระบบนิเวศ มีอะไรบ้าง

Enhancing the Economics of Biodiversity and
Ecosystem Services in Thailand / South-East Asia
(ECO-BEST)

ตัวอย่างมาตรการเศรษฐศาสตร์ในต่างประเทศ (๑/๕)

“การให้ข้อมูลข่าวสาร”

Switzerland กำหนดให้ ๑๗% ของป่าไม้ในประเทศต้องได้รับการจัดการเพื่อป้องกันการถล่มของภูเขาและก้นน้ำท่วม บริการของป่าจำนวนนี้ ได้รับการประมาณค่าไว้เท่ากับ ๒ ถึง ๓.๕ พันล้านเหรียญต่อปี

Mumbai อินเดีย (๑๙.๘ ล้านคน) เหตุการณ์มรสุมใหญ่ในปี ๒๐๐๕ ทำให้มีผู้เสียชีวิตมากกว่า ๑,๐๐๐ คน แต่ความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินจะมีมากกว่านี้ หากไม่มีอุทยานแห่งชาติ Sanjay Gandhi เนื้อที่ป่าประมาณ ๑๐๔ ตร.กม. ช่วยซับน้ำฝนไว้จำนวนมาก

อ้างอิงจาก TEEB for Local and Regional Policy Makers (2010)

ตัวอย่างมาตรการเศรษฐศาสตร์ในต่างประเทศ (๒/๕)

“กองทุนรักษาดินน้ำ”

East Cauca Valley โคลัมเบีย จัดตั้งกองทุนน้ำ โดยผู้ใช้น้ำด้านปลายน้ำร่วมกันและพิจารณาว่า กองทุนน้ำจะใช้ไปเพื่อชดเชยให้ผู้ใช้น้ำที่ที่ดินในบริเวณต้นน้ำ ดูแลรักษาป่าและทุ่งหญ้าเพื่อรักษาคุณภาพ ที่ไหนอย่างไรก่อนหลัง โดยใช้โปรแกรม InVEST (Integrated Valuation of Ecosystem Service Tradeoff)

เมือง Quito Ecuador กองทุนรักษาคุณภาพน้ำ ที่มีต้นน้ำมาจากพื้นที่อนุรักษ์ระบบนิเวศ Antisana และ Cayamba-Coca แหล่งน้ำดิบของประชากร ๘๐% ของเมือง กองทุนมีเงินเข้าปีละมากกว่า ๑ ล้านเหรียญนับจากปี ๒๐๐๐ (เริ่มโดย The Nature Conservancy) ขณะนี้ ประชาชนในบางเทศบาลของโคลัมเบีย เปรู และบราซิล ก็ร่วมจ่ายเข้ากองทุนด้วย

อ้างอิงจาก TEEB for Local and Regional Policy Makers (2010)

ตัวอย่างมาตรการเศรษฐศาสตร์ในต่างประเทศ (๓/๕)

“ผู้ใช้ร่วมจ่ายเพื่อชดเชยรักษาป่า”

รัฐ Mecklenburg-Vorpommern เยอรมนี กำหนดพื้นที่เป็นป่าเพื่อภูมิอากาศ (climate forest) ให้นักท่องเที่ยวสามารถเลือกจะซื้อหุ้นป่าไม้ (forest shares) หรือจะไปปลูกป่าด้วยตนเอง เพื่อชดเชยกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดขึ้นจากการเดินทางและกิจกรรมท่องเที่ยว (www.waldaktie.de/en)

Certificate for environmental services ประเทศ Costa Rica กำหนดให้ทุกคน และทุกองค์กรที่ซื้อใบรับรองเพื่อเป็นเงินให้กับการรักษาสีเขียว (ใบรับรองละ ๑ เฮกแตร์) โดยสามารถระบุวัตถุประสงค์ของการลงทุนจากเงินที่เขาจ่าย หรือจะให้กองทุนการเงินเพื่อการป่าไม้ เป็นผู้เลือกนำไปลงทุนก็ได้ ใบรับรองของบุคคลนำไปหักลดหย่อนภาษีรายได้ประจำปีได้ด้วย

อ้างอิง TEEB for Local and Regional Policy Makers (2010)

ตัวอย่างเครื่องมือเศรษฐศาสตร์ในต่างประเทศ (๔/๕)

“ทุนซื้อเพิ่มหรือคืนพื้นที่รักษานิเวศ”

นิวยอร์ก ตัดสินใจซื้อคืนและฟื้นฟูพื้นที่ต้นน้ำ Catskill ด้วยเงิน ๒,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ เทียบกับการก่อสร้างโรงกรองน้ำที่ต้องใช้เงิน ๗,๐๐๐ ล้านดอลลาร์

เมืองแคนเบอร์รา ออสเตรเลีย ปลูกต้นไม้ ๔๐๐,๐๐๐ ต้น นอกจากให้ผลดีทางกายภาพแล้ว เมืองยังคำนวณได้ว่า เมืองมีทรัพย์สินที่อ้อมอยู่ในรูปต้นไม้เท่ากับ ๒๐-๖๗ ล้านดอลลาร์ ในช่วง ๕ ปี (๒๐๐๘-๑๒) (www.treebenefits.com คำนวณค่าทางเศรษฐกิจและระบบนิเวศของต้นไม้)

Ecological Sale Tax ใน Brazil กองทุนได้เงินมาจากการภาษีการขายสินค้า ที่จัดสรรโดย ICMS Ecologico ในรัฐต่างๆ ของบราซิล แล้วนำไปให้แก่เทศบาลต่างๆ ที่มีส่วนให้พื้นที่คุ้มครอง และระบบสาธารณสุขในเขตเทศบาลมีคุณภาพดี

อ้างอิงจาก TEEB for Local and Regional Policy Makers (2010)

ตัวอย่างมาตรการเศรษฐศาสตร์ในต่างประเทศ (๕/๕)

“ผู้ใช้..จ่ายเงินให้เกษตรกรปรับวิถีชีวิต”

Khata Corridor เนปาล ภายหลังจากรัฐบาลกลางได้ออนการบิหารให้แก่มชน
ท้องถิ่นแล้ว กลุ่มผู้ใช้ป่าออกกระเปียบเก็บเงินสมาชิกผู้เข้าไปเก็บประโยชน์จากป่า-
ของป่าและค่าธรรมเนียมภาษี เงินที่ได้นำไปจัดตั้งระบบก๊าซชีวภาพจากมูลสัตว์
เพื่อการหุงต้ม ทำให้ลดการใช้ไม้ฟืน ลดความเสื่อมโทรมของป่า และลดอันตรายต่อ
สุขภาพของแม่-เด็กจากควันฟืนในอาคารด้วย กลุ่มแม่บ้านไม่ต้องไปเก็บฟืนทำให้มี
เวลาทำหัตถกรรมสร้างรายได้เพิ่มขึ้น

The Paddy to Dry Land จีน เริ่มในปี ๒๐๐๕ เทศบาลปักกิ่งจ่ายเงินโดยตรงให้แก่
เกษตรกรที่อยู่ตอนเหนือของต้นน้ำในอ่างเก็บน้ำต่างๆ เพื่อเป็นการชดเชยให้
เปลี่ยนจากการทำนาซึ่งใช้น้ำมากไปเป็นการปลูกพืชอื่นๆ ที่ใช้น้ำน้อย เช่น
ข้าวโพด เงินนี้เดิมกำหนดไว้ที่ ๙๘๐ เหรียญต่อเฮกเตอร์ และได้ขึ้นไปถึง ๑,๒๐๐
เหรียญต่อเฮกเตอร์ในปี ๒๐๐๘ พบว่า มีพื้นที่ปลูกข้าวมากกว่า ๕,๖๐๐ เฮกเตอร์ที่เข้า
ร่วมโครงการแล้ว

อ้างอิงจาก TEEB for Local and Regional Policy Makers (2010)

ตัวอย่างมาตรการเศรษฐศาสตร์ในต่างประเทศ (๕/๕)

“กองทุนธนาคารเครดิตชีวภาพ BioBanking Trust Fund”

New South Wales ในออสเตรเลีย ก่อตั้งกองทุนธนาคารชีวภาพ (BioBanking Trust Fund) ขึ้นในปี ๒๐๐๘ เพื่อให้ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการแก้ไขปัญหาการลดลงของความหลากหลายทางชีวภาพและชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

เจ้าของผืนดินที่ผ่านการเลือกสรรว่า มีการจัดการระบบนิเวศดี คือ ผู้มีสิทธิขายเครดิตจำนวนเครดิต คิดมาจากชนิดพันธุ์และระบบนิเวศเป็นไปตามหลักทางนิเวศวิทยา โดยผู้ตรวจประเมินต้องผ่านอบรม สอบ และขึ้นบัญชีแล้วเท่านั้น

ผู้ซื้อเครดิต (ฝ่ายพัฒนา) ซื้อเครดิตไปเพื่อการชดเชยผลที่เกิดจากโครงการพัฒนาใดๆ โดยนำเงินเข้าสู่ธนาคาร หรือจะทำการรักษาระบบนิเวศในที่ดินอื่นด้วยตัวเองก็ได้

อ้างอิงจาก TEEB for Local and Regional Policy Makers (2010)

หลักการคำนวณเครดิตของ NSW BioBanking Trust Fund

Development site: loss

$$\begin{array}{|c|} \hline \text{Current} \\ \text{biodiversity} \\ \text{value} \\ \hline \end{array} - \begin{array}{|c|} \hline \text{Development /} \\ \text{clearing} \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|} \hline \text{Loss of} \\ \text{biodiversity value} \\ \hline \end{array}$$

Photo: M. Weight / DECC

Number of ecosystem credits required to offset the development

$$= \left(\frac{\text{loss in Site Value} \times \text{area}}{\text{threatened species' response to management actions}} \right) + \text{loss in Landscape Value} \times \text{area}$$

Biobank site: gain

$$\begin{array}{|c|} \hline \text{Current} \\ \text{biodiversity} \\ \text{value} \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|} \hline \text{Management} \\ \text{actions} \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|} \hline \text{Gain in} \\ \text{biodiversity value} \\ \hline \end{array}$$

Photo: DECC

Number of ecosystem credits created at a biobank site

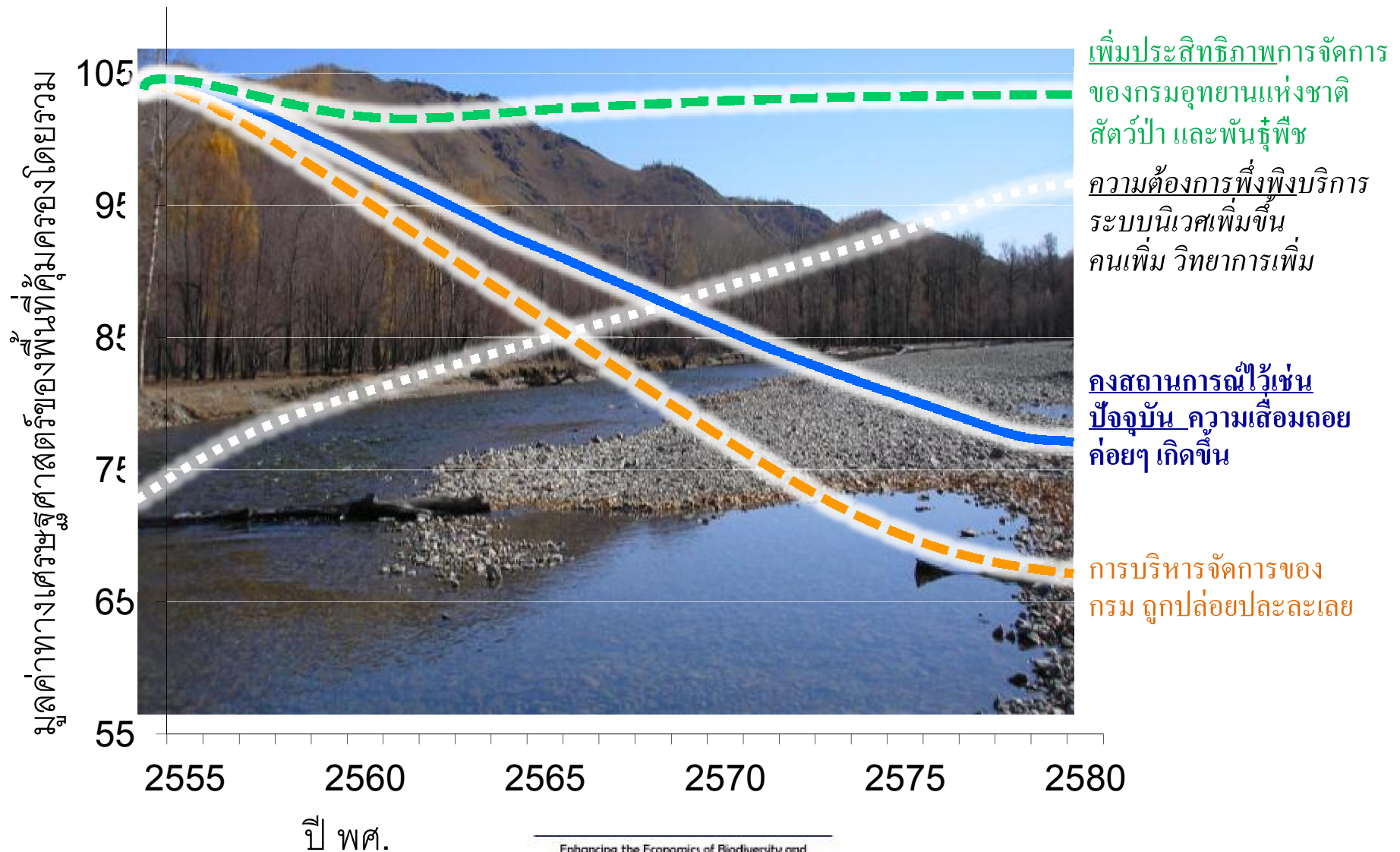
$$= (\text{improvement in Site Value} \times \text{area}) + (\text{improvement in Landscape Value} \times \text{area})$$

Figure 4

Loss in biodiversity values at the development site and gain in biodiversity values due to management actions the biobank site owner undertakes on the biobank site.

The Science Behind BioBanking , 2009, Department of Environment, Climate Change, and Water., New South Wale, Australia.

ตัวอย่าง..การฉายภาพอนาคตคุณภาพระบบนิเวศพื้นที่ลุ่มน้ำ

กองทุนการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (๑/๓)

พ.ร.บ. การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ (แก้ไข พ.ศ. ๒๕๑๙ และ ๒๕๓๒)

มาตรา ๙ ให้จัดตั้งกองทุนการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ในกระทรวงการคลัง

ประกอบด้วย เงินและทรัพย์สิน ตาม ม.๑๐

- เป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายเพื่อการปฏิรูปที่ดิน
- รายได้จากการปฏิรูปที่ดินให้นำส่งเข้าบัญชีกองทุนฯ โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน
- การใช้จ่ายกระทำได้เฉพาะการปฏิรูปที่ดินตามระเบียบที่กำหนด

มาตรา ๑๐ กองทุนฯ ประกอบด้วย

๑. เงินจากงบประมาณแผ่นดิน
๒. เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากรัฐบาล หรือจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งในและนอกประเทศ
๓. เงินที่ได้รับจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร
๔. เงินดอกผลหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับจากการปฏิรูปที่ดิน

กองทุนการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (๒/๓)

วิสัยทัศน์ กองทุนเป็นเงินทุนหมุนเวียนสนับสนุนการปฏิรูปที่ดิน เพื่อจัดหาที่ดินให้บริการ
สินเชื่อเพื่อเพิ่มรายได้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร และการพัฒนาอื่นๆ

พันธกิจ

- ☐ จัดซื้อและเวนคืนที่ดินเพื่อจัดให้เกษตรกร เช่า หรือ เช่าซื้อ
- ☐ สนับสนุนเงินทุน เพื่อพัฒนาอาชีพแก่เกษตรกร และสถาบันเกษตรกร
- ☐ สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการผลิต

เป้าประสงค์

- ☐ จัดและพัฒนาที่ดินให้แก่เกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดิน
- ☐ สร้างความเข้มแข็งและพัฒนาตนเองตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกร
ในเขตปฏิรูปที่ดิน
- ☐ สร้างโอกาสพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนในเขตปฏิรูปที่ดินอย่างยั่งยืน

กองทุนการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (๓/๓)

รายงานฐานะการเงินกองทุนการปฏิรูปที่ดินฯ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2519- 2554 สิ้นสุด วันที่ 31 ธันวาคม 2553

(หน่วยล้านบาท)

1. รายรับ (ตาม พ.ร.บ. การปฏิรูปที่ดินฯ มาตรา 10)				2. รายจ่าย				3. การโอนเงิน/อนุมัติส่วนกลาง ปีงบประมาณ 2554		
รายการ	ถึงก.ย. 53	ปี2554	ถึง 31 ธ.ค. 53	รายการ	ถึงก.ย. 53	ปี2554	ถึง 31 ธ.ค. 53	แผน	โอนไปจว./อนุมัติส่วนกลาง	คงเหลือตามแผน
1.1 งบประมาณแผ่นดิน	5,534.67	-	5,534.67	2.1 รายจ่ายหมุนเวียน	8,492.35	38.27	8,530.62	1,880.00	458.14	1,421.86
1.2 เงินโครงการเพิ่มประสิทธิภาพฯ	129.75	-	129.75	- สิ้นเชื้อ	5,955.60	-	5,955.60	800.00	342.87	457.13
1.3 เงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร	100.00	-	100.00	- ค่าซื้อที่ดิน (ง/ส + พันธบัตร)	2,252.15	38.27	2,290.42	900.00	115.27	784.73
1.4 เงินโครงการฯ เชื้อสนธิธรรม	1,118.68	-	1,118.68	- ค่ารั้ววัดฯ ออกโฉนดและอื่นๆ	277.60	-	277.60	-	-	-
				- เงินสำรองส่วนกลาง(ซื้อที่ดิน+สิ้นเชื้อ+อื่นๆ)	7.00		7.00	180.00		180.00
1.5 เงินโครงการกองทุนที่ดิน	190.13	-	190.13	2.2 รายจ่ายขาด	2,642.90	5.88	2,648.78	70.00	16.25	53.75
1.6 รับคืนเงินทุนและรายได้ตาม ม.10 (4)	5,856.49	88.09	5,944.58	- คืนกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร	100.00	-	100.00		-	-
- ค่าเช่า	597.92	2.96	600.88	- ดอกเบี้ยพันธบัตร	276.15	-	276.15		-	-
- ค่าเช่าซื้อ	713.51	10.17	723.68	- ค่าภาษีบำรุงท้องที่	75.78	-	75.78		-	-
- คืนเงินกู้	3,552.90	55.84	3,608.74	- ค่าชดเชยสูญเสียโอกาสที่ดินในที่ดิน	88.45	-	88.45		-	-
- ค่าภาษีบำรุงท้องที่	75.81	0.52	76.33	- คชจ. ช่วยเหลือเนื่องจากยกเลิก คจก.	66.36	-	66.36		-	-
- ดอกเบี้ยเงินกู้	321.86	3.89	325.75	- คชจ. ความช่วยเหลือจากธนาคาร - โอน	917.48	5.88	923.36	70.00	16.25	53.75
- ค่าปรับและรายรับอื่น	594.49	14.71	609.20	- อนุมัติ/จ่าย/กัน ส่วนกลาง						
				- คชจ. โครงการฯ เชื้อสนธิธรรม	1,118.68	-	1,118.68		-	0.00
				รวมรายจ่ายทั้งหมด	11,135.25	44.15	11,179.40	1,950.00	474.39	1,475.61
				คงเหลือ ณ 31 ธ.ค. 2553 = 13,017.81	81-11,179.40 ล้านบาท	1,794.47	43.94	1,838.41	คงเหลือปราศจากข้อผูกพัน = 1,403.63 ล้านบาท	
				= 1,838.41 ล้านบาท					รายการผูกพัน = 434.78 ล้านบาท	
รวมรายรับทั้งหมด	12,929.72	88.09	13,017.81	รวมทั้งหมด	12,929.72	88.09	13,017.81			

(ECO)

สพท. / กบท. / 6 ม.ค. 2553

Enhancing the Economics of Biodiversity and
Ecosystem Services in Thailand / South-East Asia
(ECO-BEST)

ขอบคุณ